

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č. j. KUOK [REDACTED]/2018

Sp. zn. KUOK [REDACTED]/2018/OMPSČ-P/537

Olomouc

2018

Vypraveno dne: [REDACTED]

2018

Počet listů: 3

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor majetkový, právní a správních činností (dále jen „přezkumný orgán“), příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl podle § 98 správního řádu ve zkráceném přezkumném řízení takto:

I.

Podle § 97 odst. 3 správního řádu se usnesení Městského úřadu Litovel, oddělení vnitřních věcí ze dne [REDACTED] 2018, č. j. LIT [REDACTED]/2018, sp. zn. P [REDACTED]/2017, o zastavení řízení ve věci přestupku obviněného [REDACTED] nar. [REDACTED] 1955, místo trvalého pobytu [REDACTED]

z r u š u j e

a věc se vrací Městskému úřadu Litovel, oddělení vnitřních věcí.

II.

Podle § 99 odst. 1 správního řádu se **u r č u j e**, že účinky rozhodnutí krajského úřadu vydaného v tomto přezkumném řízení nastávají ode dne právní moci přezkumného rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Přezkoumávaným usnesením Městského úřadu Litovel, oddělení vnitřních věcí (dále jen „správní orgán prvního stupně“) bylo řízení o přestupku podle § 23 odst. 1 písm. e) zákona č. 159/2016 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, obviněného [REDACTED] nar. [REDACTED], místo trvalého pobytu [REDACTED] jehož se měl dopustit tím, že dne [REDACTED] 2017 v čestném prohlášení nazvaném Oznámení o jiných vykonávaných činnostech, oznámení o majetku nabytém v průběhu výkonu funkce a oznámení o příjmech, darech a závazcích podávaná veřejným funkcionářem podle zákona o střetu zájmů neuvedl, že je jednatelem společnosti [REDACTED] se sídlem [REDACTED] bylo podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, zastaveno, neboť spáchání skutku, o němž se vedlo řízení, nebylo obviněnému prokázáno.

Dne [REDAKCE] 2018 byl u přezkumného orgánu podán podnět oznamovatele přestupku rozporující soulad přezkoumávaného usnesení s právními předpisy a podnět k přijetí opatření proti nečinnosti správního orgánu prvního stupně. Krajský úřad nato od správního orgánu prvního stupně vyžádal související spisový materiál, který obdržel dne [REDAKCE] 2018, a po seznámení se s jeho obsahem včetně přezkoumávaného usnesení zjistil, že přezkoumávané usnesení bylo jedinému účastníku řízení – obviněnému [REDAKCE] oznámeno dne [REDAKCE] 2018 a že po marném uplynutí patnáctidenní odvolací lhůty nabylo toto rozhodnutí právní moci dne [REDAKCE] 2018.

Podle § 95 odst. 1 správního řádu správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, zahájí z moci úřední přezkumné řízení, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Přezkumný orgán po posouzení přezkoumávaného usnesení správního orgánu prvního stupně došel k závěru, že přezkoumávané usnesení bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Podle § 98 správního řádu platí, že jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3 (rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu).

Z předložené spisové dokumentace vztahující se k dané věci odvolací orgán zjistil, že správní orgán prvního stupně po oznámení předmětného přestupku zahájil proti [REDAKCE] řízení o přestupku, ve věci nařídil ústní jednání, v rámci něj provedl výslech [REDAKCE] coby obviněného, do spisu vložil listiny, a to kopii odstoupení z funkce jednatele ze dne [REDAKCE] 2015 týkající se obviněného a [REDAKCE] kopii dohody o převodu členských práv a povinností mezi osobami [REDAKCE] a [REDAKCE] ze dne 24. 2. 2000, zprávu [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2018, a sdělení oznamovatele přestupku ze dne [REDAKCE] 2017. Následně správní orgán prvního stupně dne [REDAKCE] 2018 vydal přezkoumávané usnesení o zastavení řízení o daném přestupku.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017, se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější.

Podle § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější.

Podle § 23 odst. 1 písm. c) zákona o střetu zájmů, ve znění účinném do 30. 6. 2017, se přestupku dopustí veřejný funkcionář, který uvedl zjevně nepřesné, neúplné nebo nepravdivé údaje v prohlášení podle § 9 až 11 a § 12 odst. 2 téhož zákona.

Podle § 23 odst. 1 písm. e) zákona o střetu zájmů, v platném znění, se veřejný funkcionář s výjimkou veřejného funkcionáře uvedeného v § 2 odst. 2 písm. f) nebo g) téhož zákona dopustí přestupku tím, že v oznámení podle § 9 až 11 nebo § 12 odst. 4 téhož zákona uvede zjevně nepřesné, neúplné nebo nepravdivé údaje.

Přezkumný orgán konstatuje, že v mezidobí od spáchání údajného přestupku obviněného do vydání přezkoumávaného usnesení nabyly účinnosti dvě novely zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, a to zákon č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, a zákon č. 14/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, jež se týkaly právní úpravy přestupku kladeného obviněnému za vinu. Podle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, uvozené ústavním zákonem č. 2/1993 Sb., se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Jednání obviněného, ke kterému mělo dojít dne [REDACTED] 2017, tedy ještě za účinnosti zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017, bylo kvalifikováno jako přestupek podle § 23 odst. 1 písm. e) zákona o střetu zájmů, v platném znění, přičemž byl projednáván a bylo o něm rozhodováno již za účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Odůvodnění napadeného usnesení neobsahuje žádné úvahy ohledně výběru kvalifikace přestupku ani časové působnosti zákona o přestupcích ve znění účinném do 30. 6. 2017 (§ 7 odst. 1) a zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (§ 2 a § 112 odst. 1 věta druhá). Jestliže správní orgán prvního stupně vydal přezkoumávané usnesení až po nabytí účinnosti uvedených novel zákona o střetu zájmů a zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, byl povinen zkoumat, zda a případně která pozdější právní úprava je ohledně posouzení trestnosti činu a trestu pro obviněného příznivější. Správní orgán prvního stupně tak neučinil a namísto toho výběr znění zákona o střetu zájmů vázal na okamžik zahájení řízení o přestupku obviněného, přičemž výběrem mezi zákonem o přestupcích a zákonem o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se nezabýval. Šlo tak o vadu řízení.

Podle § 3 správního řádu nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle § 50 odst. 3 a 4 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle § 59 odst. 5 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), mj. platí, že člen orgánu obchodní korporace může ze své funkce odstoupit. Neurčuje-li společenská smlouva nebo smlouva o výkonu funkce jinak, oznámí odstupující člen své odstoupení orgánu, který jej zvolil, a jeho funkce končí uplynutím jednoho měsíce od doručení tohoto oznámení, neschválí-li příslušný orgán obchodní korporace na žádost odstupujícího jiný okamžik zániku funkce. Je-li tímto orgánem jediný společník, skončí funkce uplynutím jednoho měsíce ode dne doručení oznámení o odstoupení z funkce jedinému společníkovi, neujedná-li jiný okamžik zániku funkce.

Závěr správního orgánu prvního stupně ohledně panujících pochybností o vině obviněného zapříčiněné údajnou nemožností vyvrátit obviněnému jeho tvrzení o tom, že v době vypisování oznámení o jiných vykonávaných činnostech, oznámení o majetku nabytém v průběhu výkonu funkce a oznámení o příjmech, darech a závazcích [REDACTED] již nebyl fakticky jednatelem [REDACTED] kdy k datu [REDACTED] 2015 odstoupil z funkce jednatele společně se svým kolegou [REDACTED] je v rozporu se spisovým zjištěním. Brání tomu zjištění přezkumného orgánu z předloženého spisového materiálu, konkrétně z usnesení Krajského soudu v Brně ze dne [REDACTED] 2017, č. j. [REDACTED], z jehož odůvodnění se podává, že obviněný k návrhu na zápis změny [REDACTED] (nyní [REDACTED] v likvidaci) do obchodního rejstříku týkající se výmazu jednatelů a zápisu dnů zániku funkcí jednatelů doložil rezignaci ze dne [REDACTED] 2015, která byla zaslána jedinému společníkovi dne [REDACTED] 2016. S ohledem na toto zjištění a citované ustanovení § 59 odst. 5 zákona o obchodních korporacích nemohlo tvrzení obviněného, že jeho funkce jednatele ve jmenované společnosti zanikla již v roce 2000, resp. že po právní stránce již jednatelem společnosti nebyl od [REDACTED] 2015, obstát.

Pro učinění závěru, zda měl obviněný povinnost v oznámení veřejného funkcionáře podle zákona o střetu zájmů uvést, že byl statutárním orgánem společnosti [REDACTED], nebyl relevantní okamžik vypisování ani podání předmětného oznámení, ale toliko skutečnost, zda v roce 2016 obviněný byl, nebo nebyl statutárním orgánem jmenované společnosti. Správní orgán prvního stupně v této souvislosti vůbec nezohlednil obsah sdělení oznamovatele přestupku ze dne [REDACTED] 2017, které mu došlo dne [REDACTED] 2017 a jež na pro řízení o daném přestupku podstatnou skutečnost poukázalo. Úvahy správního orgánu prvního stupně vymezené v této souvislosti v napadeném usnesení (poslední dva odstavce strany třetí a první dva odstavce strany čtvrté) jsou úvahami lichými.

Bez důvodných pochybností je tak předmětným usnesením označeného rejstříkového soudu, jež je veřejnou listinou, tedy listinou vydanou orgánem veřejné moci s presumpcí správnosti jejího obsahu, doloženo, že obviněný příslušnému orgánu obchodní korporace – jedinému společníkovi společnosti [REDACTED]

[REDACTED] – oznámil odstoupení z funkce jednatele teprve dne [REDACTED] 2016. Tato skutečnost byla podstatná pro zjištění stavu věci v daném řízení o přestupku. Správní orgán prvního stupně tuto skutečnost nezohlednil, čímž se jeho postup dostal do rozporu s právním předpisem.

Podle § 9 písm. a) zákona o střetu zájmů, v platném znění, je veřejný funkcionář povinen přesně, úplně a pravdivě oznámit, že podniká nebo provozuje jinou samostatnou výdělečnou činnost, a předmět, způsob a místo výkonu podnikání nebo této činnosti.

Podle § 2 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, se podnikáním rozumí soustavná činnost provádění samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku.

Ve věci oznámeného jednání [REDACTED] ze dne [REDACTED] 2017 spočívajícího v tom, že v oznámení o činnostech podle § 9 zákona o střetu zájmů za rok 2016 neuvedl, že provozoval samostatnou výdělečnou činnost na základě živnostenského oprávnění k provádění staveb včetně jejich změn, udržovacích prací na nich a jejich odstraňování, tedy uvedl neúplné údaje v prohlášení podle § 9 zákona o střetu

zájmů, přezkumný orgán z veřejně dostupného živnostenského rejstříku vedeného Ministerstvem průmyslu a obchodu zjistil, že obviněný, jemuž bylo přiděleno identifikační číslo [REDAKCE] je od [REDAKCE] 1992 dosud držitelem živnostenského oprávnění k činnosti provádění staveb, jejich změn a odstraňování, a od [REDAKCE] 2000 dosud držitelem živnostenského oprávnění k činnosti projektová činnost ve výstavbě. Z téhož rejstříku se nepodává informace, že provozování živností bylo přerušeno nebo ukončeno.

Správní orgán prvního stupně nezjišťoval, zda obviněný na základě vydaných živnostenských oprávnění v roce 2016 podnikal, respektive provozoval jinou samostatnou výdělečnou činnost, a tedy zda existovala skutečnost, kterou by obviněný byl povinen uvést v příslušném oznámení veřejného funkcionáře podle zákona o střetu zájmů. Pakliže by dostatečně průkazně vyšlo najevo, že obviněný podniká nebo provozuje jinou samostatnou výdělečnou činnost ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 písm. a) zákona o střetu zájmů, ve znění účinném do 30. 6. 2017, eventuálně § 9 písm. a) zákona o střetu zájmů, v platném znění, byl by důvodně podezřelý z přestupku podle § 23 odst. 1 písm. c) nebo e) zákona o střetu zájmů (popis přestupku a jeho kvalifikace by byla učiněna po zohlednění příslušných ustanovení o časové působnosti zákona o přestupcích nebo zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich), spáchaného uvedeným jednáním. V takovém případě by bylo povinností správního orgánu prvního stupně popis skutku o takové jednání rozšířit, s touto změnou obviněného seznámit a ve změněném rozsahu přestupek projednat. V tomto smyslu správní orgán prvního stupně nepostupoval, čímž založil další vadu řízení.

Přezkumný orgán došel k závěru, že správní orgán prvního stupně nerespektoval zásady správního řízení zakotvené v citovaném ustanovení § 3 a § 50 odst. 3 a 4 správního řádu a dále ustanovení § 69 odst. 2 věty druhé zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Současně ve vymezené části údajného protiprávního jednání obviněného nepostupoval v souladu s § 78 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. To vyústilo v předčasný závěr o zastavení řízení o přestupku. Správní orgán prvního stupně v dané přestupkové věci postupoval v rozporu s právním předpisem, jak bylo vymezeno shora. Poněvadž v tomto přezkumném řízení nebylo vysvětlení účastníka řízení zapotřebí a dokazování nebylo prováděno, když porušení právního předpisu bylo zjevné ze spisu, přezkumný orgán provedl v souladu s ustanovením § 98 správního řádu zkrácené přezkumné řízení, v němž přezkoumávané usnesení zrušil, jak vyplývá z výroku I. tohoto rozhodnutí.

V novém projednání věci správní orgán prvního stupně odstraní zjištěné vady. Za tím účelem zejména zohlední časovou působnost daného přestupku podle zákona o přestupcích ve znění účinném do 30. 6. 2017 a zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich; zjistí důvodnost oznámeného dílčího jednání obviněného spočívajícího v neoznámení podnikání či jiné samostatné výdělečné činnosti na základě vydaných živnostenských oprávnění v prohlášení veřejného funkcionáře podle zákona o střetu zájmů, v případě naplnění zákonných podmínek upraví popis skutku; jednání obviněného spočívající v neoznámení členství ve statutárním orgánu shora označené společnosti v prohlášení veřejného funkcionáře podle zákona o střetu zájmů náležitě včetně výběru příslušného znění téhož zákona popíše; skutek obviněného právně kvalifikuje; ve věci nařídí ústní jednání, jelikož je to nezbytné pro zjištění stavu věci; obviněného seznámí s úpravou popisu skutku a jeho právní kvalifikací, vyslechne ho a umožní mu uplatit práva účastníka řízení o přestupku včetně práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu; v případě potřeby opatří další podklady; vyhodnotí zjištěný skutkový stav a vyvodí

z něj skutkové závěry, ty následně podřadí pod odpovídající ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a znovu ve věci rozhodne; rozhodnutí či usnesení řádně odůvodní; neopomene též odůvodnit mj. aplikaci příslušných přechodných ustanovení zákona o přestupcích, resp. zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich; ve výroku rozhodnutí či usnesení též definuje způsob spáchání přestupku, tedy v uvedení jakých údajů – nepřesných, neúplných, nebo nepravdivých – v prohlášení (oznámení) podle § 9 zákona o střetu zájmů přestupek spočíval.

Vzhledem k tomu, že přezkoumávaným usnesením nebyla obviněnému uložena povinnost a protože okolnosti případu neodůvodňují jiné řešení, přezkumný orgán v souladu s § 99 odst. 1 správního řádu určil, že účinky jeho rozhodnutí vydávaného v tomto přezkumném řízení nastávají ode dne právní tohoto rozhodnutí, jímž bylo přezkoumávané usnesení zrušeno, jak vyplývá z výroku II. tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu spravedlnosti, a to podáním učiněným u Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru majetkového, právního a správních činností.

Mgr. Hana Kiliánová
vedoucí oddělení přestupkového
Odboru majetkového, právního
a správních činností

Rozdělovník

[REDACTED]